

To Võ Long Trâm, Paris
Fax 45 86 6230

(57)

1-1994
1/3

Mác, Lê, Stalin, Hồ dưới ánh sáng của lịch sử

Tôn Thất Thiện

Dưới mắt của những sử gia, lịch sử nhân loại là một chuỗi biến cố. Ta có thể biết ít nhiều những gì đã xảy ra trong quá khứ. Và, căn cứ trên đó và trên những gì đang xảy ra trong hiện tại, ta có thể đoán được những gì sẽ xảy ra trong tương lai. Nhưng đó chỉ là **đoán** mà thôi. Và sự đoán này có đúng hay không còn tùy thuộc hai điều kiện khác: 1) những nhận định, phân tích tình hình hiện tại của ta có đầy đủ và chính xác không? 2) những gì xảy ra trong tương lai có bắt buộc phải giống y như những gì trong quá khứ không?

Trả lời hai câu hỏi này và câu hỏi đầu, sử gia đứng đắn phải nói rằng: không. Về quá khứ, chúng ta chỉ biết được một phần thôi, và không thể khẳng định rằng những gì ta biết là hoàn toàn đúng. Về hiện tại thì sự biết và hiểu của chúng ta càng mù mờ hơn nữa, vì lẽ rất dễ hiểu là chúng ta là người trong cuộc, là những cây trong rừng, không thể thấy toàn bộ khu rừng được. Vì những lý do vừa nêu lên, ít sử gia tự trọng dám viện "quy luật của lịch sử" để khẳng định rằng sự việc trong tương lai **nhứt định** sẽ xảy ra như thế này hay thế nọ.

Sử gia mác-xít thì không thế. Và những người cộng sản cũng không thế. Ở đây cần mở giấu ngoặc để nói rằng không những chỉ trí thức cộng sản, mà bất kỳ người người cộng sản nào cũng tự coi mình như là một đại sử gia.

Sử gia mác-xít và những người cộng sản luôn luôn viện "quy luật" của tiến hóa của xã hội để giải thích quá khứ, khẳng định biến chuyển của tương lai, và thần thánh hóa những lãnh tụ cộng sản. Do đó, Mác, Lê-nin, Stalin, và Hồ Chí Minh đã được thần thánh hóa và đặt vào hàng ngũ của những người thiên tài đã dẫn dắt dân tộc và xứ sở họ, và cả nhân loại, theo con đường xã hội chủ nghĩa đến "những ngày mai tươi sáng", đến thiên đường ngay trên mặt đất này.

Nhưng lịch sử đã vạch trần sự hoang đường của những luận thuyết đó. Thực tại đã chứng minh không ai chối cãi được rằng chẳng có "quy luật" gì về tiến hóa của xã hội cả. Những gì sẽ xảy ra trong tương lai, và ngay cả

ngày mai, không ai biết trước được. Cân bằng chứng thì bằng chứng đầy giấy trong thời gian vừa qua.

Ai biết trước, đoán trước được sự triệt hạ bức tường Béc-ling sẽ xảy ra , và sẽ xảy ra năm nào, tháng nào, ngày nào, giờ nào? Ai biết trước, đoán trước được sự sụp đổ của các chế độ cộng sản Đông Âu chỉ trong vòng mấy tháng, và của Liên-xô chỉ trong vòng mấy ngày?

Ở Việt Nam, ai đoán trước, biết trước được rằng chế độ cộng sản, thay vì đem lại hạnh phúc và thiên đân cho nhân dân, như "Bác", lãnh tụ và các cơ quan tuyên truyền của Đảng rêu rao không ngớt suốt ngày suốt đêm trong bao nhiêu chục năm, rốt cuộc chỉ là một chế độ phong kiến, bất lực, tham nhũng, dối trá, xảo quyệt nhất trong lịch sử Việt Nam, một liên kết giữa cộng sản quan liêu, tư sản đỏ mại bản, cấu kết với mafia để đục khoét tài nguyên của đất nước và dân chúng?

Trong những thời gần đây có một số tin tức nói lên những thực tại xác định về lịch sử không có "quy luật" và không ai có thể biết chắc rằng ngày mai sẽ ra sao cả. Đồng thời, những tin tức đó cũng làm sáng tỏ sự kiện là Mác, Lê-nin, Stalin, Hồ Chí Minh không phải là những "thiên tài" "đỉnh cao của trí tuệ", "cách mạng" và "ân nhân của nhân loại".

Những nhà khoa học Nga chuyên về óc vừa lên tiếng nói rằng bộ óc của Lê-nin chỉ là óc của một người bình thường, chẳng có gì đặc biệt cả. Các giới chức và sử gia Nga vừa tiết lộ Lê-nin đã đàn áp tàn nhẫn binh lính cách mạng trong vụ nổi loạn chiến hạm Kronstadt và Tổng Thống Yeltsin đã ký nghị định phục hồi danh dự của những binh sĩ đó (trong khi ở Việt Nam anh Hoàng Minh Chính kêu gào mấy chục năm nay đòi công lý thì lãnh đạo Đảng vẫn cứ lờ đi).

Ở Pháp, ông Georges Marchais, nhân dịp rời chức tổng thư ký DCS Pháp, tuyên bố rằng nếu ông biết chế độ Stalin là thế nào thì ông ta đã không gia nhập DCS Pháp như ông đã làm năm 1947, và đều sai lầm lớn nhứt trong những năm ông ta lãnh đạo DCS Pháp là "đã theo mô hình Stalin-nít".

Ở Việt Nam, các trí thức cộng sản đang phê bình gay gắt thuyết Mác-xít và cho rằng một chế độ xây trên thuyết đó, như chế độ cộng sản Việt Nam hiện hữu, "bất khả thi" vì thuyết đó là một thuyết "huyền tưởng". Còn chủ thuyết Lê-nin, chủ trương "mô hình kinh tế phi thị trường và chuyên chế vô sản" mà ông Hồ, "tuy chẳng hiểu gì" về nó cả, vẫn lựa chọn nó và đem áp đặt nó lên đầu dân Việt Nam "trong suốt một thời gian đằng đẵng làm cho dân tộc cát dầy dậy không nổi trước sự đổi thay của thế giới". Người nói lên điều này không phải là một tên "phản động", "chống cách mạng" nào phía chống cộng, mà là một đảng viên cộng sản trung kiên. Quan điểm

của đảng viên này, là Lữ Hồ, là quan điểm của nhiều đảng viên trung kiên khác.

Trong khí thế "cách mạng" thành công của những năm 1945-1946, và toàn thắng của năm 1975, ai ngờ đâu rằng sẽ có những biến chuyển và những sự kiện như ngày nay?

Ottawa

Tháng 1, 1994

20-1